

Semernik.

Gotovo ste užé slišali otroci o Semerniku (Semmering) in železnici, ki je izpeljana preko njega. Ta sloveča železnica veže Dolenje Avstrijsko s Štírskim. Ako se peljete iz Ljubljane na Dunaj, treba vam je preko Semernika, ki je planinski raj Dunajčanov. Kadar se privozíte do železnocestne postaje Mürzzuschlaga, imate pred seboj slovečo goró Semernik, preko katere pelje železni tir na Dolenje Avstrijsko. Takój iz Mürzzuschlaga se začné železni tir vzdigovati na viš. Mimo rodovitega polja in pisanih travnikov, ki se razprostirajo na desno — na levo je većinoma samo gorovje — dosepete dovolj počasi na postajo „Spital.“ Kmalu potem se pride v glavni Semernikov prerov (tunél), ki nosi nad svojim vhomom napis: „Adriaticum Germanico

junit mari (združil je Jadransko z nemškim morjem). Ta prerov prestavi človeka ob belem dnevu hipoma v grózo temne noči; iz gorkih solnčnih žarkov pride se v vlažni, mrzli podzemeljski zrak. Človeka res strah izpreletava, kadar se vozi po takó globokem krilu hladne zemlje; a to ni čuda, kajti ta prerov je dolg 1430'34 metrov (753 sežnjev) in je stala njegova izpeljava sama blizu do 4 milijone goldinarjev. Sredi tega preróva je najvišji vrhunec Semernikove železnice, 896 metrov nad morsko višino. Vožnja skozi ta prerov traja 3 do 4 minute.

Na postaji „Semmering“ se nam pokaže čudna izpremema. Na ónostran „Semmeringa“ t. j. na štírskeje strani smo se vozili preko poljá in lepíh planinskih senožeti; a tu na avstrijskeje strani nas obdajeje samotne visoke gore, katerim oprava so po večjem pečine in goličave.

Na celej progi Semernikove železnice je 15 prerovov in 16 viaduktov; stroški za napravo te železnice so iznašali celih 21 milijonov goldinarjev.

Naj stoji svet tudi še tisoč in tisoč let, naj bodo iznajdbe bistroumnosti človeške za prevaževanje še tako velike umetelnosti, — Semernikova železnica ostane, če tudi ne vsa, gotovo pa saj v svojih ostankih spomenik podvzetnega duha naših časov do konca sveta.

Jos. L.

Stanovitost v veri.

Bil je poganski kralj. Necega dne pokliče pobožnega škofa pred-se in mu zapové, da naj zataji svojo vero ter naj moli poganske bogove. Škof mu reče: „Kralj in gospodar moj, tega ne storim nikoli!“ — Na to se kralj zeló razjezi in v svojej jezi tako-le govori: „Ali ne veš, da je tvoje življenje v mojih rokah? Samó z očmi pomignem in ní te več med živimi!“ — „Dobro vem to,“ odgovori pobožni škof; „ali prosim te, dopusti mi samo jedno vprašanje, predno umrjem. Recimo, da bi jeden tvojih zvestih služabnikov padel v roke tvojih sovražnikov. Tvoji sovražniki bi zahtevali od njega, da se ti iznevéri in postane nezvest tebi, svojemu kralju in gospodarju. Ali zvestoba tvojega služabnika do tebe je neomahljiva in ves trud tvojih sovražnikov je zamán. Na to se tvoji sovražniki razjezé; potegnejo obleko s telesa tvojega zvestega služabnika, posmehujejo se mu in ga poženo od sebe. Povej mi zdaj, o kralj, kaj bi ti storil s svojim zvestim služabnikom, kadar bi se zopet k tebi povrnil? Ali bi ga ne ogrnil z najlepšo obleko, in ga za prestano sramoto obilo poplačal s častjo in najboljšimi darovi?“ — Na to reče kralj: „To se umeje, da bi! ali povej mi, kaj znači to vprašanje in kje se je kaj tacega zgodilo?“ — Pobožni škof mu odgovori: „Glej, kralj in gospodar moj! Ti mi lahko vzameš življenje, ki ní drugega nego odeja moje neumrjoče duše. Ali jaz imam še drugega gospodarja, kateri me bode oblekel v še lepšo obleko, katere mi ti vzeti ne moreš. Mar misliš, da bodem zaradi ubozega telesnega življenja zatajil vero in zvestobo do svojega stvarnika in Bogá? Nè, tega ne storim nikoli!“

Nato reče poganski kralj pobožnemu škofu: „Pojdi svojim pótem; poklanjam ti življenje!“

Razne stvari.

Drobtine.

Umrli so v 17. dan p. m. v Kranji na Gorenjskem prevzvišeni in premilostivi gospod

dr. Jarnej Vidmar,
bivši knezoškof Ljubljanski, doktor sv. pisma, zlatomašnik i. t. d.

i. t. d. v 81. letu svoje dóbe. — Bili

so rajniki ves čas našemu listu prijatelj in zvest naročnik vsako leto. Še celó letos, ko so bili ves čas bolehní, niso se pozabili naročiti nanj. Bog jim plati in daj uživati neizkaljeno veselje v nebeskem kraljestvu. Bodi jim večén spomin!

(Posebni spomini meseca junija.)

V 1. dan junija 1744. l. porodil se je sloveči pedagog in vzgojnik: Salzmänn.